

Finsk kommuniké väntas i dag om förhandlingarna

Från St.-I:s utsände medarbetare KARL OLOF HEDSTRÖM.

HELSINGFORS den 17 mars.

I går kväll befann jag mig i ett sällskap här i Helsingfors, då någon sade:

- Vi väntar, att ett mirakel skall rädda Finland.
- Och vad för ett mirakel? frågade jag.
- Vi väntar, att något skall hända, liksom fallet var 1918.

Finarna har aldrig sagt — inte ens nu — att de inte önskar förhandla om fred. Modifierade ryska villkor skulle säkerligen ha mottagits på ett helt annat sätt, än de som krävde ett återtag till den i Moskva-freden stipulerade gränsen. Denna gräns avskär bl. a. en av Finlands vitala nerver, Saimakanalens, som sedan 60 år tillbaka är en viktig trafikväg och som gjorde Viborg till en betydande exporthamn.

Kung Gustafs appell har med sitt nuvarande innehåll mottagits med stor sympati i detta land — den var så formulerad, att den följde ungefär samma linjer som finska regeringens och riksdagens beslut. Appellen publicerades i morse av tidningarna i Helsingfors tillsammans med Roosevelts appell.

Det var i själva verket svenska regeringen som delgav den finska sin syn på saken. Därvid måste uppmärksamheten ha fäst på något — så säger man här — som ryska ambassadören, nämligen Kollontaj, sagt utanför texten. Beträffande Roosevelts appell understryker man på välinformerat håll, att USA:s hållning redan varit känd sedan länge och att Roosevelt endast ytterligare poängterat den. Denna appell väntas inte komma att aföljas av någon officiell amerikansk aktion, men den kom, inom parentes sagt, förtämligen sent.

En stark opinion — som huvudsakligen är att finna bland svenskspråkiga och socialdemokratiska kretsar — är missnöjd med den konservativa pressens aggressiva ton och de offentliga möten, som anordnas av en del extremistpartier i samma syfte.

Vi förlitar oss på vår rätt och vår fläckrika skuld, uppger statsministern ha yttrat vid riksdagens senaste sammanträde.

Man kan emellertid i vissa aktivist-tidningar spåra försök att återuppliva andan från vinterkrigets dagar, men situationen är nu helt annorlunda. Finland har varit i krig nära 4 1/2 år, och kriget är inte längre något "korståg"; det förs vidare av tvång.

Den finska andan är emellertid utan tvivel sådan, att man närmast skulle kunna vänta inrikespolitiska oroligheter, om vapenstillståndsvillkoren accepterades.

En kommuniké om förhandlingarna med anledning av vapenstillståndsförslaget kommer med all sannolikhet att utfärdas av Finland i morgon. Den vecka som gått har varit en tystnadens vecka med noggrant undvikande av all diskussion, som kunde vara präglad av det önsketänkande, som man på vissa håll ansåg önskvärdt. En finsk socialdemokratisk journalist påpekar ironiskt, att ett tänkbart utslag av romerskt önsketänkande t. ex. kunde ha varit, att Hannibals elefanter skulle bli förkylda under marschen över Alperna.

"Sverige och USA borde ha vänt sig även till Sovjet"

Från St.-I:s Helsingforsredaktion.

HELSINGFORS den 17 mars.

Svenska utrikesdepartementets

meddelande, att konung Gustafs och svenska regeringens åsikt i finska fredsfrågan bringats till vederbörligsdans kännedom i Finland bestyrker uppfattningen, att de svenska statsorganen känner aktivt intresse för hur relationerna mellan Finland och Ryssland utvecklar sig, skriver Helsingin Sanomat i en ledande artikel på lördagen.

Tidningen erinrar vidare om att president Roosevelt första gången personligen tagit del i diskussionen om Finlands fredsmöjligheter.

De steg, som Sveriges konung och USA:s president företagit, vittnar om ett intresse för Finland som här antecknats med tacksamhet. Dessa statsöverhuvudens personliga framträdande botten av otvivelaktigt vid denna tidpunkt samma uppriktiga sympati som vi ofta tidigare fått erfara.

Ett fredsbeslut är likväl inte beroende av den svagare parten utan av den som anser sig kunna diktera villkoren, fortsätter tidningen. Vad man här gärna sett hade varit, att demarcherna riktats även till den part som önskar bestämma avgörandet. Oberoende härav har värdandena i alla kretsar i Finland tillmätts stor betydelse.

"En ärlig väns försök att bistå en nödställd broder"

HELSINGFORS den 17 mars.

(TT) "Kung Gustafs vädjan" lyder rubriken på Hufvudstadsbladets ledare på lördagen.

Finland har i denna sin besökelsestund icke behövt lida brist på anvisningar och råd utifrån om hur det bäst tillvaratar sina egna intressen, skriver tidningen. I det känsloläge var vi befinner oss är det psykologiskt begripligt om denna opinionspress på oss i många fall varit ägnad att här utlösa reaktioner rakt motsatta dem som man åsyftat att framsätta. Detta har i synnerhet varit fallet då det gällt uttalanden i språkrör för en utländsk opinion som visat sig ha föga förståelse till övers för den djupare innebörden av den kamp vi mot vår egen vilja tvingas att föra. Deras uttalanden har haft en effekt som knappast gagnat den sak de velat befrämja. Annorlunda förhåller det sig givetvis med de meningssyftningar i vår livsfråga som gjorts av organ i vår livsfråga som gammalt vet att de om vilka vi av gammalt vet att de icke drivits av konjunkturmässiga beräkningar utan av en djupt rotad sympati för vårt land. Vi har uppmärksammet lyssnat till vad de haft att säga och med intresse tagit del av deras synpunkter, även om vi icke alltid varit redo att utan vidare gå med på dem. Vår inställning måste nämligen främst bestämmas av hänsynen till vad vårt land kräver, och på den punkten anser vi oss, trots den ideligen framhävda mörkläggningen, vara lika vittnesgilla som våra vänner utomlands.

Om vi sålunda icke betvivlar det rena uppsätet i de meningar som pressen i Sverige riktar till oss, så kan det icke hjälpas att de i det allmänna medvetandet här lider av den ensidigt betonade uppslutningens belastning. Huruvida denna uppfattning är riktig eller ej är någonting

som här kan förbigås. I alla fall har den alstrat misstanken att jämväl andra än rent Finlandsvänliga hänsyn spelat in, vilket varit ägnat att reducera den opinionsbildande effekten på det politiska tänkandet i vårt land.

Alla invändningar av detta slag bortfaller emellertid inför den av uppriktigt medkänsla för vårt land och av oro för dess framtid genomdragna hänvändelse som Sveriges konung i denna ödesstund riktat till våra ledande män. Konung Gustaf har genom följd av år ända sedan det fria och självständiga Finlands tillblivelse hyst ett levande intresse för vårt land och vid olika tillfällen lagt i dagen en bevägenhet som länt oss till stort gagn och som vi skattat mycket högt. Bevandrad som få i politiska sammanhang har konung Gustaf för Sverige betecknat en tillgång av stora mått då det gällt överblicka ställningar och förhållanden och lotsa det svenska statskuppet genom tidens bränningar. Han kan icke heller ett ögonblick misstänkas för att gå den ena eller andra partens ärenden, därför borgan den självständiga hållning han städe lagt i dagen i många andra sammanhang.

Därför mottar Finlands folk också den hälsning kung Gustaf sänt vårt land som en ärlig väns försök att bistå en hårt prövad nödställd broder. Det är oss fördolt vad kung Gustaf hänsyftar på då han enligt Reutersversionen talar om förhandlingar på basis av modifierade ryska villkor. Några sådana villkor har oss veterligen icke nått hit. Men om de faktiskt föreligger kan Sveriges monark och allt Sveriges folk förvisso vara övertygade om att Finland beredvilligt skall skrida till de efterlysta förhandlingarna.

Konung Gustafs behjärtansvärda vädjan är riktad till Finland. Finland mottar den med förståelse och tacksamhet för visad välvilja. Men det är icke på oss utan på vår motpart är beror om hänvändelsen skall rinna ut i sanden eller bli upptakten till en bättre tingens ordning.

113044